Broj:S1 3 U 036888 20 U
Sarajevo, 17.03.2022. godine

23.03.22.
US-03 13- 290 20

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „Nexen" d.o.o. Banja Luka, ul. Kozarska br. 61b, Banja Luka, koga zastupa punomoćnik Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva, ulica Karađorđeva br. 10, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2003-7/20 od 10.09.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi filijala Mostar, Vukovarska 10 b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 17.03.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-03-07-1-2003-7/20 od 10.09.2020. godine se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tužena da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 750,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog, broj kao u uvodu ove presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku po žalbi i poništenju postupka javne nabave broj 03-3-5-8989/2020 od 24.07.2020, godine u konkurentskom postupku javne nabavke „Nabavka kablovskih spojnica i završnica UKB 35 KV", ugovornog organa JP EP BIH d.d. Sarajevo, Elektrodistribucija Mostar.

Odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka na ime sastava žalbe u iznosu od 562,50 KM, kao i zahtjeva za nadoknadom troškova postupka na ime odgovora na izjašnjenje ugovornog organa u iznosu od 562,50 KM.

Odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, te nepotpuno i

pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi navodi da rješavajući po žalbenim navodima ugovorni organ, nije riješio o svim žalbenim zahtjevima postavljenim u žalbi tužitelja broj 071/20/Ž od 21.07.2020. godine, a koji se odnose na naknadu troškova sastava žalbe po advokatu punomoćniku, a sve u skladu sa članom 199. stav 1. i 3. Zakona o upravnom postupku BiH, a da je tuženi je donio rješenje kojim je taj navod odbio kao neosnovan. Ukazuje da nisu tačni navodi u osporenom rješenju na strani 7. istoga, kada se navodi da: „se ugovorni organ po istom žalbenom navodu pozitivno izjasnio i utvrdio kako je taj žalbeni navod žalitelja osnovan, budući da je ugovorni organ propustio da odluči o ovom zahtjevu žalitelja. S tim u vezi, ovaj organ se neće izjašnjavani o istom, budući da će ugovorni organ donijeti poseban Zaključak u skladu sa članom 108. stav 4. Zakona o upravnom postupku (...) kojim će odlučiti o zahtjevu žalitelja za naknadom troškova za sastav od 21.07.2020. godine". Međutim tužitelj ističe da ugovorni organ svojom „Odlukom po žalbi i poništenju postupka nabavke roba, u Konkurentskom zahtjevu za dostavu ponuda, broj EDMO-KZ-02-/20 Nabavka kablovskih spojnica i završnica za UKB 35 kV" broj 033-5-8989/2020 od 24.07.2020. godine" ni na jednom mjestu ne navodi niti troškove, niti navodi da će donijeti poseban zaključak, niti je u Izjašnjenu broj: 03-3-59457/2020 od 07.08.2020. godine, naveo da će donijeti poseban zaključak, pa da je navod tuženog u pobijanom Rješenju: .da će ugovorni organ donijeti poseban zaključak u skladu sa članom 108. stav 4- Zakona o upravnom postupku (...).", neutemeljeni i nema uporišta niti u Izjašnjenu ugovornog organa, pa se javljaju kao proizvoljni. Iz tih razloga smatra da je ovakvo postupanje tuženog je nepravilno nezakonito, posve paušalno. Tužitelj je uspio sa žalbom, postavio je zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe po advokatu punomoćniku, te je u skladu sa članom 199. stav 1. i 3., a u vezi sa članom 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH" br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16 u daljem tekstu ZUP-a), ugovorni organ morao odlučiti i o tom zahtjevu, što isti nije učinio. Smatra da je naprijed navedeno postupanje tuženog, koji nije sankcionisao postupanje ugovornog organa, protivno članu 4., 9., te članu 105. i 108. stav 3. ZUP-a kao i članu 6. Evropske konvencije za zaštiti temeljnih ljudskih prava, pa predlaže da ovaj Sud donese presudu kojom će poništiti osporeni akt i tužitelju nakaditi troškove postupa na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznos od 650,00 KM, shodno Tarifi o naknadama i nagradi troškova za rad advokata RS, uvećano za taksu na presudu u iznos od 100,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi i ugovorni organ su predložili, da se tužba odbije kao neosnovana, s tim da je ugovorni organ uz izjašnjenje dostavio i zaključak broj: 03-3-5-11207/2020 od 18.09.2020. godine, kojim je odlučeno, da se usvaja zahtjev tužitelja za naknadom troškova žalbenog postupka za sastav žalbe od 21.07.2020. godine, po advokatu/punomoćniku, u iznosu od 562,50 KM u konkurentskom zahtjevu za dostavu ponuda, broj: EDMO-KZ-02/20 Nabavka kablovski spojnica i završnica za UKB 35kV.

Također shodno dopisu suda od 12.01.2022. godine da se tužitelj izjasni da li ostaje kod predmetne tužbe, tužitelj je naveo, da u cijelosti ostaje kod podnesene tužbe i tužbenog zahtjeva, obzirom da je osporenim rješenjem, odbijena žalba tužitelja kao neosnovana, pa da nije ispravljena nepravilnost koji je počinio ugovorni organ i da mu je osporenom odlukom načinjena materijina šteta jer je odbijen njegov zahtjev za naknadom troškova pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 500,00KM, kao i da je irelevantno koje je to radnje ugovorni organ poduzeo nakon donošenja osporenog rješenja.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do

74/10 u daljem tekstu ZUS-a), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženju osporenog rješenja proizilazila da je tuženi u vezi žalbeni navoda tužitelja koje se odnose na ponudu istoga, našao da žalba nije osnovana, gdje se odluka u tom dijelu od strane tužitelja i ne pobija tužbom. Međutim u dijelu odluke o troškovima upravnog postupka tuženi navodi, da je ugovorni organ propustio da odluči po zahtjevu tužitelja za nadoknadom troškova po žalbi od 21.07.2020. godine. Tuženi utvrđuje kako se ugovorni organ po istom žalbenom navodu pozitivno izjasnio, utvrdio kako je taj žalbeni navod tužitelja je osnovan, budući da je ugovorni organ propustio da odluči o ovom zahtjevu tužitelja. S tim u vezi tuženi se neće izjašnjavati o istom, budući da će ugovorni organ donijeti poseban zaključak u skladu sa članom 108. stav 4. ZUP-a, kojim će odlučiti o zahtjevu tužitelja za naknadom troškova za sastav žalbe od 21.07.2020. godine. Dalje se navodi da kako je tužiteljeva žalba odbijena kao neosnovana, u skladu sa članom 108. stav 6. Zakona o javnim nabavkama, pa se odbija zahtjev tužitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM, kao i zahtjev za naknadom troškova za sastav žalbe od 29.07.2020. godine u iznosu od 526,50 KM i dostavljanje odgovora na izjašnjenje ugovornog organa u iznosu od 562,50 KM.

Po ocjeni ovog vijeća, zakonitost osporene odluke je dovedena u pitanje prigovorima iz tužbe.

Prije svega tužitelj osnovano ukazuje da u prvostepenoj odluci ugovornog organa od 24.07.2020.godine, nije navedeno da će se o troškovima postupka donijeti poseban zaključak, u smislu odredbe člana 108. stav 4. ZUP-a. Naime istom članom propisano je da ako organ u rješenju ne odluči o troškovima, navest će se da će se o troškovima donijeti poseban zaključak. Iz tih razloga nije relevantno pozivanje tuženoga u osporenom rješenju na pomenutu odredbu. Nadalje kako to tužitelj osnovano ukazuje niti u izjašnjenu ugovornog organa, datom shodno odredbi člana 100. stav 5. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj 39/14 u daljem tekstu ZJN), nije navedeno da će ugovorni organ kao prvostepeni organ, donijeti poseban zaključak o troškovima postupka u smislu člana 108. stav 4. ZUP-a, a kako to tuženi pogrešno nalazi. Vijeće samo podsjeća da je ugovorni organ na osnovu odredbe člana 100. stav 3. ZJN mogao utvrdit kada je ista izjavljena, da je ista djelomično ili u cijelosti osnovana i svojim rješenjem u roku od 5 dana od prijema žalbe o tome odlučiti, što nesporno ugovorni organ kao prvostepeni organ u postupku javne nabavke nije učinio, već je isti našao da shodno stavu 5. istog člana žalba je blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštenog lica, pa je istu proslijedio tuženom na odlučivanje i gdje je tuženi donio osporenu odluku.

Isto tako tužitelj osnovano ukazuje da naknadna odluka ugovornog organa u konkretnom slučaju, zaključak od 18.09.2020.godine, kojim je usvojen zahtjev tužitelja na naknadom troškova upravnog postupka na ime sastava žalbe od 21.07.2020. godine, ne može uticati na pravilnost i zakonitost osporenog akta, jer se radi o radnji preduzetoj nakon donošenja istoga. Naime zakonitost osporenog upravnog akta u smislu člana 8. ZUS-a, se cijeni prema momentu kada je donijet osporeni akt. Također u istom zaključku se navodi da je tuženi naložio ugovornom organu osporenom odlukom, da donese poseban zaključak u skladu sa članom 108.

stav 4. ZUP-a, a ne da je u prvostepenom postupku ugovorni organ u svojoj odluci tako odredio shodno članu 108. stav 4. ZUP-a, niti da se tako isti izjasnio u svom izjašnjenu na žalbu tužitelja od 06.08.2020. godine, a kako to pogrešno tuženi nalazi.

Primjenom odredbe člana 61.ZUS-a, vijeće je našlo da tužitelju pripadaju troškovi postupka i to na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznosu od 600,00 KM, shodno tarifnom broju 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS" broj: 68/05) uvećane za paušal od 25% shodno tarifnom broju 12. što iznosi 650,00 KM, na koji iznos se ima dodati i plaćena taksa na tužbu u iznosu od 100,00 KM, shodno članu 4. i 5. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH", broj 39/09), što sve ukupno iznosi 750,00 KM, iz kojih razloga je donesena odluka kao u dispozitivu presude.

Slijedom svega navedenog vijeće je odlučio kao u izreci primjenom člana 34. stav 2. a u vezi s članom 37. stav 2. ZUS, te će tužena u ponovnom postupku uvažavajući upute ovog vijeća na propuste kod tužene u pogledu troškova postupka i odredbe člana 108. stav 4. ZUP-a, donijeti pravilnu i zakonitu odluku, za koju će navesti jasne i logične razloge.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo